

(1) כרך ז כב מורה

פרק א' משה קבל תורה טריינ.ヘルל הלול לפני מספקה ע"ז מוסיקה על פ' מלה ממלאת פתקה

כלמר מספקות צנמזהה. הכללו מלה מברס ומחוש. והחמי חומר

השלך נ"כ קנו כפריס כמו צד זו מלה גדרי מסוכר פנור

יתגונת הדרס טט פטוי. לפיכך

סחמל סחמל צנמזהה ז' מלה מלה נס סחמדום

זסומפלס צצאו המבכתה על צו

לוסט חקם צלטנא מלנט הלה

הה לה נחמיו צסי : טסני.

(יט) ורופא י্. רפואה כל רפואה בשער ודם לא מזאנו הוש כל המתוים כי אם בdragsh, וכן: רפואה את בבל ולא נתקפה ^{הה}, אבל הקב"ה מצינו ברפה ^ו, והוא שמות: רפאי ה' ואושפיא ^ו, וכותיב: הירופא לשכורי לב ^ו, א郎א משובותם ^ו, ורופא אלהים את אבימלך ^ו, כי אני ה' רופא ^ו. והנעם בנה כי הרופאה בשער דם איננה אלא על ידי צער ומרותה והוא ישובול הסטם א-תMASKה תחת אבל רפואה של הקב"ה בנחת אין שם צער כל כי ברבמת ה' ההיא מעישר ולא וספה עצב עמה ^ו, רופא י্. רפה, מכאן שנותנה רשות לרופא לדרכותיו, לא בדרו אלא מבה שבותש הרכוב מדרב בה אבל חולין מבנים ^ו.

^ו

3. גזירות

(יט) אבל בהקביכה מצינו בפה ופה כתוב: מחזתי ואני רראן (רבירים לבי, לא). וכן קשה מון הפסוקים שרבני מבייא קרא דארדא משבותה" וקדא ד-וירפא אלקים אמר אבימלך" עם קראי ד-הירופא לשכורי לב^ו, "הראני ה' ואראא" שם בפה א' ציצ' שכונת רביינו י' אם על הדגש החוזר בפה תגש, ד-וירפא רופא" דקשי' בין שחוון והונש מורה על העיר שיש בפה אהן האהן על יין גבר ודם. אבל דוג ד-המחייב ואני אראא" ובויזא שאינו דבר זיה, ורקא אאל פילדרכט נחש קל לתמאתה הלהיאת באחריות ביה' פ"ה שאחר שו"א נח או דספבי לאחריות ואז' שפיה נכללים עם רבנותה שטן בפה כל י' קולות תורת עליהם שאנו בתם עיר (תורת חיין).

4. קוזgin

ו' ואשר קב"י פזועות וסבירותם - ה"ק ספער סמ"ת, שטיא כו"ה השם פרוש כל-המצאות המתוות בתורה: מלה - קב"ת מקבילות מפני משה, עזיר-השלה; ומלה - דעوت הוזיאון בדרך ספְּנָרָה ואין עליון מתקנת; ומלה - דעת שפ"ה עליון מתקנת בין שמי מסילות ובקבב אותו במקולוקומיין: פלוני אומר קה, ופלוני אומר קה. ואפלוי קהה האחד חוקך ע"רבעים ^ו, גנתקים ^ו דברי הספער ודבורי הربים. ונעשה מדבר מהוואי לערנבים מוציאים מאד ונפערו במשגה בעזיות ^ו, ואני אופרטה, אבל אחרי עקר גדו' ראיימי לי' זכרו, והוא: שיעיל אדים לממר: אם הם פרושי חתורה - כי אם אשר יסכנו' - מקבילים מפני משה כמו שאמרנו מדבריהם: "כל-ה תורה נאפרו קדרותיך ופרטותיך וודקייקים מסניינ" - אס-פנ, מה או לא מקהכות מיתודות שנאפר ביהן: "היה לך מושה מסניינ"? זה עקר יש לך געמד על סודו ^ו, וזה: שספרושיםם במקה"ים מפי משה, כמו שענין מדבריהם - אין מתקנת בלהם בשום פניהם. שהרי מאן וועד עטה לא מצאנו מתקנת שפ"ה בזמנן מונוטניין, מימות משה ועד רב אשין, בין סוחרים שיאמר אthead: חמו"יא עין חברו - יוציאו את עינן, שנאמר: עין בעין (דברים יט, כא); ואמר פשנני: איינו אלא לפרק" ב-פ' עתב' לסת. ולא מצאנו גס-פנ ^ו מתקנת במה-שאמר מקתוב: פרע עץ קדר (ויקרא כג, מ) עד שאמר אthead, שהוא: אהרpag, ואמר אחר, שהוא: חבושים ^ו או רמנוגים, או זותה. ולא מצאנו גס-פנ מתקנת "בעז עבות" (שם) שהוא: הקס ^ו. ולא מצאנו מתקנת בדברי המקות וקצחה את-כיפה (דברים כה, יב), שהוא: לפער. ולא בימה שאמר הכתוב: ובית איש כהן כי מלה לונות... באהש פשרה (ויקרא כא, ט) - שזו הגורה אין לנו לגור אוטה, אלא אם תהינה אשת איש עלה-כל-פנ ^ו. וכן גורת מקותו בגערה אשר לא מצאנו זה בותחים ^ו שיס-קדר, - לא מצאנו חילק בה ממשה ועד עטה עלה-ממי שאמר: שעוה לא יהיה אלא אם קיתה אשת איש ולהעידו עדים עזיה: שאמר הקדושין

(ו)

ונמה בעדים וסתראה. ובו צא בון בכה המצוות – אין מחלוקת
בון שבזון: פרושים מקבילים מפי משה, ונעניהם ועד-דומיהם
אמרו: «כל-התורה נאמרו כלהותם ופרטותיהם וודקוניהם מסניין».

אך אף-על-פי שהם מקבילים ואין מחלוקת בהם – הרי היא
מחכמת בתורה הניתנה לנו, שנובל להזיא מסקנת אלו הפרושים
בדרכן מזכרי ספרות, והאסמכתאות ותראות, ופרומים המצואים

במקרא. וכשתראה אוזנים בתקמוד מעיניהם וחווינו זה על-
זה במערכת' פזעון ומכיאין ראיות על-אחד מאלו פרושים

ושודקה להם, כגון מה-שאמרו במאמר הכתוב פרוי עז הדר':
אויל יהנה רמניג, או חבושים, או זולתם? עד שהכיאי ראייה

עוזי מה-שנאמר: «פרוי עז קדר ואמרו: עז שפטעם עזו
פרויו שוין»; ואמר אחר: «פרוי קדר באיננות משנה יהנה»;

ואמר אחר: «פרוי קדר על-כל-טמים» – אלו הראיות לא
שביאו מפני שנטבש עלייהם הענין, עד שנודע להם מהראיות

כאלה: אבל ראיינו בלא ספק, מיהושע עד-עתה, שהATOROG
שי לוחים עם תלוקב בלה-עה ואין בו מחלוקת. אבל סקרו

על-קרמי סנמץא בכתוב יהה הפרוש באהל. וכן היא בראיהם
על-סבוס: ובאים על-ידי נאקרים ענש מבון, והוא מה-
שניב מי שחשית אמר מאברי טברו: ובאים גס-בן על-בת

איש פון בנוכרת עיל, טמייא – אשת איש, וכל-הדמות יהה
נולג רק על-העקר הזה. וזה ענן מה-שאמרו: «כל-הוות
ופרטותיהם», רצוי לומר: קעניגים שנובל יהוציאם

בקלה ופרט ובשאר שלש עלרת מזותם, וכם מקבילים
מפי משה מסניין. וכזאת אף-על-פי שהם מקבילים מפי משה, לא

נאמר בהם: «היכה למשה מסניין». שאין יותר: «פרוי עז קדר»,
חוא: «ATOROG» – היכה למשה מסניין, או «חויל בחרבו משלים
לבון» – היכה למשה מסניין, שבחר נתרר לנו שאלו הפרושים

כאמם מפי משה ויש להם רמיום במקרא, או יוציאו אותם
בדרכן מזכרי ספירה, כמו שאמרנו. ועל-כן: כל-כך הרבה שאין

לו רמז במקרא ואינו נקשר בו, ואילך אפשר יהוציאו
בדרכן מזכרי ספירה – עוזי קבדו נאמר: «היכה

למשה מסניין». ובשבי זה, קשאפרנו: «שעירין היכה
למשה מסניין», ה乞שו עליינו, ואמרנו: «פני מה אמתה
אומר שהם היכה למשה מסניין» – והנה «עארון» גרמו עליהם
בפסוק, ואמרנו: ארץ חטה ושערת וגפן ותאנה ורmono, ארץ
וית שמן וובשׂי» (דברים ח, ח)? תקופה פשוטה: שהיה היכה

למשה מסניין, ואין בשערין עקר? יהוציאו אותם
אתנו בדרכם סבירות, ואין היה בון בלה-סתורתי;

אבל נסכמה זאת סטאניה יהה הסיכון לסטון? כדי
שינה נודע לנו, ואינו מזנו שטיבוב. וזה עניין

(5)
see

16

21

24

36

(2)

— נִכְזָבֶג שִׁירְדָּאִיש אַדְשִׁיר דָּעַת — And if a man's bull strikes his friend's bull. Martin Heidegger, one of the most important philosophers of the twentieth century, taught ethics and spirituality at the University of Berlin in the early part of the twentieth century. Yet, when Hitler rose to power, he and a large coterie of his peers were among the first to embrace Nazism. The study of ethics alone cannot mold the ethical personality. The study of Torah, on the other hand, does accomplish this.

(6)

הנאה
כ"ז

Gedolei Yisrael represent spirituality, refinement in conduct, sensitivity, sympathy, compassion. Yet their primary focus is upon what is known as lomdus, a formal and abstract discipline in the study of Torah. Strangely, study of the rules of the ox that gores, or the egg that is laid on Yom Tov, somehow enhances the human ethical personality, elevating both the mind and heart. How does such study affect morality?

There is only one answer. Torah is *min hashamayim*—it is the word of God. Torah ennobles one's character, redeeming a person from frivolity, vulgarity and cruelty. It elevates him, providing meaning to his life. (Undated Shiur)

ב' מ' ג' ד' א' ב' י' ז'

לאור זה, אנו מבינים המונח "כתר כהונה" כאחד משלהת המכתבים שנכתבו במהלך ירושה. כהה, פירשו עלייה הגדרא, התעצומות אישית. התורה מורה ומקדשת ומעניקה לווית חן לאדם, וכלשון הכתוב (משל ח, ח) : "סללה ותורמך תכבד כי החבקנה". על ידי לימוד תורה אדם זוכה לא רוק לחקמה וודעתה כי אם גם לקדושה וטוהר אישית. גאות רוח ונעלמת, ועדינות יורשת את מקומה. שטחיות חולפת ועומקתו המכבהה מחליפה. בעקבות הלימוד, אנו נתקלים בשינוי גברא והתחדשות האישיות. הכה הרוחני באדם מתרחב ועוצמותו המוסרית מתבלטת. הלומד נכתיר בכתיר מלכות והכל רואים בו מלך ביפוי. זהו שאמרו חז"ל, כי בשלשה כתרים נכתרו ישראל — כלומה, על ידי שלשת אלה יהידים מתעלם, מהתעצימים, ומתקדשים — והואכבד שבhem הוא כתר תורה, המורום ומזהר יותר מן המשיחה. עליו נאמר (משל ח, טו) : "בי מלכים ימלכו וחוזים יוכקו צדק".

ב' שרים ישרו ונדיים כל שפטין צדק".
ונראה 디סוד זה אף מושתקף במשמעות הנקומים בברכות. דהנה אנו מברכים כל יום, "שלא עשי גוי". ברכה זו מתייחסת, לפום ריבתא, לבחירת ישראלי, ואם אמר "שעוני ישראלי" הרי יצא ידי חובה¹⁰. אם כן צידך עוזן, لماה אנו מברכים עוד פעם, במערכת ברכת התורה, "אשר בחר בנו מכל העמים".

6

16

הतשובה פשוטה. ישן שתי בחרויות: א) בחירות האבות על פי ההבטחה לאברהם (ב' באשית ז, ז) : "והקמתי את בריתך بي ובין ובין וועך אהיריך לדורתם לבירתה עולם להיות לך לא-לקיים ולזרעך אחריך". ב) בחירת ישראל בסיני, כדכתיב (שמות יט, ה) : "והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדושי". הברכה הראשונה מתייחסת להבחירה האבות. אך בסוגרת ברכות התורה אנו מברכים בנוסף על הבחירה השנייה כל כולה במתן תורה והובסתה על קדושת התורה, על הזדהות נסת ישראל עם תורה קדושא ברוך הוא, והתעלותה, מתוך קידוש הגברא של יהידית, על ידי לימודה. במילים אחרות, בחירה זו קשורה בכתר תורה, ועל המכתות נסת ישראל בו אנו מברכים ברכה נפרדת.

11

מהו כתר תורה? סגולת האדם, טהור וקידוש נפשו וישותו. ומה היא הבחירה אם לא אותה האיכות הייחודית והמקודשת שבאישות. סגולות זו שבכל ישראל מתעצמת על ידי לימוד תורה המקדש את האדם. נמצא כי תלמוד תורה מוסף אונים ווע לביחה — ומכאן שניתן לבך עלייה מחדש במסגרת ברכות התורה.

16

אם כסף תלוה את עמי את העני עמר לא תהיה לו נשאה לא תשמוון
עלוי נשך (כב, כד).

וברש"י ד"ה אם כסף תלוה את עמי, כתוב זה"ל; "רבי ישמעאל אומר כל אם ואם שבתורה רשות חוץ מג'. זה א' מהן", עכ"ל, ועיין ברש"י עה"פ אם מזבח אבנים (כ). כב) שכתב את דבריו רבי ישמעאל בשלמותו: "וּכְן אֵם כִּסְף תָּלוּה, חֻבָּה הָא שְׁנָאָמָר וְהַעֲבֵט תְּעֵבִתָּנוּ, וְאַף זֶה מְשֻׁמָּשׁ בְּלֹשֶׁן כָּאֵר". עכ"ל. ועיין באור החיים שתמה, כין דהוי חובה, למה נכתיב בתורה בלשון 'אם' שהוא לשון תנאי וספק. ובגרא אריה

(3)

8 גדים
183

ט' ע

פירוש המהראל' שנכתב בלשון תנאי לומר שאר שהוא בג' מקומות אל'ו, מ"ט
יעשנו מלבו כיאלו הוא רשות ומרזונו ולא רק מההכרה.

ואני מספקה ג' קמפוס קולקפטן
הוניגר וויל, דרומנתו יוצו פפקון
סיטורי צדבש ומאיר גליר נטפקון
ולס מספיק כל' וטפק, גל' קם קען
טפקון קטע וויפקה, וויל דשיך על טבא
מ"מ לוט טפקה, יוק טבכ עט גודם
טבכ"ה, ל"כ אין לח' דשיך גוט, ואוי
הוניגר געד גוד וויל גל' טפקון.
ומטניל כבמה מקמות יא, אן רס'
לטבב פ"י עט', ועד', וויל פ"ז
מモンטה ניניאס ס' י, ז' צבושים פטוו מן
משתך, יין חוץ טפק וטפק פטוו מן
סמנשה, ה'כ כל' וויל צ'ג' טפקון כוין
לונ' טוו טפק ס'ג' נטקה, לו' דל'למא
טפק וו' לאן צ'ריליס גטנאלטפקון, יק

העני הנוצר להסוך מארחים ולהלאה מאחר, וכן כתבה תורה בלשון אב'. להראות

שהה רק בתנאי שיש לו, שהרב' ה' יכול לשנות את המצב והוא היה העין. וזה מה שבtab רב' ד'ה את העין עמן, וז"ל: "הוי מוסתכל בעצמך כאלו אתה עני (קנוhomoa)", עכ"ל. דהיינו, מה שאתה יכול לתת לאחרים אינו אלא בהסוכ'h ה' אן אתה יותר ראוי מהען.

(ט) ג' ב' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'

ט' קמפוס דרומנה דאנ' מליג' פטפקון,
לט' לא' מג' גטע' עט' טבק' זיל' זט' זט' זט' זט' זט'
ט' גט' גטע' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט'
ט' גט' גטע' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט'
ט' גט' גטע' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט'
ט' גט' גטע' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט'
ט' גט' גטע' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט'
ט' גט' גטע' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט' זט'

ושמעתי ממו'ר הגראי' ד' צ'ל אודוט' רבי אלבון חיים מיטעלס זצל' שהיה ובה של לוז' בפולניה. שנכנס אצל הגביר פאוננסקי לדבר עמו על תרומה לעני העיר שהן זוקקים לעצם להסקת תנווי החומות. וכשבטה העשי' את הדלת, נתן לו שלום והזמין להכנס אל הבית המוחומם. אך הרוב נעמד בפתח והחל לשוחח עמו על החורף הקשה ועל הנעשה בעיר. הלילה היה קר, וה夷יש' שהו לובש בגדים בית קלים היה רועד מון הקור או החריש מפיו כבוזו של הרוב. כך היו עומדים בפרוזדור

הבית, עד שלא יכול היה הגביר יותר להתפרק ואמור לר' "מודע אין הרבה נכס"
פנימה אל הסורקין הרי כאן קר'. השיבו ר' אלהו חיים שבא לבקש כסף לנכונות עזים להסקה עבורה עני לוז', והיה הצנו שייחס העשר את הקור ובין לנפשם של העי'ים, ועל כן נעמד לשוחח עמו דזוקא בפרוזדור ולא בטרקלין המוחומם. שם עזב השער, ונענה לבקשת הרוב, והרים תרומותו בגין יפה וביד רחהבה.

(ט) ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'

מצות שמיות קרכעות ?

(א) להפקיד כל מה שתוציא הארץ בשנה
השביעית, שהיה נקרת מפני המשעה הוה שיתחביבו בה שנת השמיטה, ויזכה בפרוטהיה כל
הזרחה לזכות, שנאמר [שמות כ' יא] והשביעית המשטנה ונטשה ואכלו אבינו עזק ויתרם תאכל
הпит השדה בן תעשה לרדרך לזרעך. ולשון
מכילה א [זרשכ"י כאן], הלא הכרם והזית בככל
היה, כלומר שראש הפסוק שאמר המשטנה וגטשה יכלול כל מה שיצמח בארץ, בין פרות
אלין י' ו/orות ארדה, וולמה פרטן הכלוב שני
אללה, להקיש לרבים שאר מעין אילין, ללמד שםכו
שיש כולם עשה ולא עשה", שהרי ביפוריו נכתב
עליו [ניראה כי'ה, ה'] ואת עבב נזיך לא תבעור,
כמו כן כל שאר האילין יש בהן עשה ולא עשה,
וליביך רשות כולם ודוקא יוזר לבך לא הוא הדין לכל
שאר פרות האילין, אלא שהזיכיר אחד מהם והוא
מלמד לכולם, שהוא מэн הדות שחתורה נדרשת
בב' ? ומטיצה זה שהיה להפקיד כל פרותה,
ומטיצה האחורה שציוינו האל לשבותה בה, כמו
שכתב בכ' תשא [שמות ל"ד, כ'א] בחריש ובקצר
תשובה', קשר אחד להן.

ט' ג' ד' ג' ג'

ב' ג' ג'

ג' ג'

ה' ג' ג'

ט' ג' ג'

ט' ג' ג'

ט' ג' ג'

ט' ג' ג'

ט' ג' ג'

ט' ג' ג'

ט' ג' ג'

מישורי המצווה, לקבוע בלבנו ולצידר צירן חזק
במהשבתנו עני חדש העולם כי ישת מים עשה
ה' כ' ג' ג'
השביעית שלآل דבר הכתוב מונוחה על עצמו.
ולמנין השר וולעוף ולהרש מרעניןין דבר
הקדורות אשר יאמינו הבודדים בטורנה ובו ידרשו
כל פנותיה ופרצוי חומתו, באח חובה עליינו
להוציאא כל זוגניין יומ וונה שנאה על חבר זה
למנות ש שניות ולשובות בשבייעיה, ובכן לא
יתפרד העין לעולם מבני עינינו מאיר, והוא עניין
שאנו מוצאיין כי השבע בששת ימי עבודה ויום
מנוחה? ולבן ציון ברוך הוא להפקיד כל מה
שתיasia הארץ בשנה זו מלבד השביעה בה, כדי

(ט)

ל' שלש רגליים.

(ז) ואם וו' (ו)

(הפטרת משפטים) פל'. יג. ביום הוצאי
אתם מארץ מגדון.ऋבְּ-חֲצָאַ חֶסֶר אֶבֶל
ביהוקאל כ' מ"א כתיב בהוציא אתכם מן
תַּחֲנוּנִים וּבְכֹתֶב אתכם מן הארץ אשר נצחים
בם ור' כרך בחוציא מלא, ויהל ר' ר' ש'
בפ' נשא בפ' אמרו להם לא תורכם בחפון
סְפּוּן טוועל, ומולכין לדליך צוותינו בקהלות
זכרן, שמיי לגן נפ' ע. קוגן ווילך כל סרגן
מודה על החפון ובhalb וללא מורה על מתינות
ולפי זה מודיע מאד דבראים כחבר כי בחפון
יאח' מארך מזרם ולין כתיב חסר אבל לע'ל
כחריב כי לא בחפון תלכו במונה לא תצאר
ולכן כתיב מלא [אע"ג שיש פסוקים שבתוכם גם
גב' יצ"מ מלא כל היכא דאי' למדרש
דרשין].

(5)

המ' נeken נהג' ל' ה' מה סמג' ולת סקיע', סטולס והזקן, קמליס
ויליט' נערנות צלגייס (ל' ז'), והי' עז' ס' צטא' באנלט, באנט' פטוייס טבלת גביס וולדן סול
חווא' תלמאנ'ה גאנט' נערנות נט' נינ. עז' עז' יונן הול' צפ' צעט' צעלויס, ון כבוג'ה
הו' יפו שערן צערן צערן נטה' גאנט' יונן חל' צערן צערן צערן צערן צערן. עז' עז'
ס' גאנט' (האנט' מ' ז') קיזם, עז' קראט' נט' צערן צערן צערן צערן צערן. עז'
ס' גאנט' צה'
ס' גאנט' צה'
ס' גאנט' צה'
ס' גאנט' צה'
ס' גאנט' צה' גאנט' צה' גאנט' צה' גאנט' צה' גאנט' צה' גאנט' צה' גאנט' צה'

ב' צה' גאנט' צה'
ה' צה' גאנט' צה'
ג' צה' גאנט' צה'
ז' צה' גאנט' צה'
ב' צה' גאנט' צה'
ה' צה' גאנט' צה'
ג' צה' גאנט' צה'
ז' צה' גאנט' צה'
ב' צה' גאנט' צה'
ה' צה' גאנט' צה'
ג' צה' גאנט' צה'
ז' צה' גאנט' צה'

ה' צה' גאנט' צה'
ב' צה' גאנט' צה'
ה' צה' גאנט' צה'
ג' צה' גאנט' צה'
ז' צה' גאנט' צה'
ב' צה' גאנט' צה'
ה' צה' גאנט' צה'
ג' צה' גאנט' צה'
ז' צה' גאנט' צה'
ב' צה' גאנט' צה'
ה' צה' גאנט' צה'
ג' צה' גאנט' צה'
ז' צה' גאנט' צה'
ב' צה' גאנט' צה'
ה' צה' גאנט' צה'
ג' צה' גאנט' צה'
ז' צה' גאנט' צה'